

Sacrificis L'expresident presenta un llibre de reflexió sobre el model social escandinau

La llum que ve del nord

REFLEXIÓ • Jordi Pujol invita a observar els països nòrdics per a la supervivència de l'Estat de benestar **FUTUR** • No descarta una crisi econòmica a Espanya d'aquí a 3 anys

Marga Moreno
BARCELONA

Jordi Pujol va desenterrar ahir el vell lema dels modernistes, que buscaven models per emmirallar el seu art en els mites sorgits dels glaçats fiords del nord d'Europa. Però l'expresident català ho va fer per assenyalar la seva admiració pels mecanismes discrets i eficients amb què els països nòrdics com Dinamarca i Suècia han revivat el seu Estat de benestar, tal com va comentar, precisament per fer-lo més sostenible.

El motiu va ser la presentació al mític Majestic de Barcelona de l'opuscle *Estudi del benestar als països escandinaus*, auspiciat per la Fundació Centre d'Estudis Jordi Pujol i en el qual ha participat, a més del mateix exmandatari català, un col·laborador del centre d'estudis i gran coneixedor de la realitat d'aquells territoris, Josep M. Servitje.

Deixant ben clar que el model nòrdic no es pot extrapolar de forma literal, perquè, tal com recorda Pujol "cada terra fa sa guerra", els autors del llibre coincideixen a girar els ulls cap als països pioners en la creació d'un model capaç de crear riquesa i redistribuir-la de forma eficaç i equitativa per mirar d'aprofitar les claus que puguin servir aquí.

Compromís nacional

Entre les grans diferències esmentades entre la situació dels Estats del nord i la regió mediterrània que ens seria més pròxima, n'hi havia de ben notables, però potser la més celebrada va ser el fet que els ciutadans més septentrionals tenen una alta confiança en el seu sistema, que no és qüestionat per molt que se'l critiqui puntualment, i també en els gestors d'aquest sistema.

L'expresident Jordi Pujol durant la presentació, ahir, del volum editat pel centre d'estudis que encapçala ■ JORDI GARCIA

Altres distàncies de tarannà entre nord i sud que marquen la fortalesa del sistema redistributiu del primer són, va remarcar Servitje, l'austeritat i el sentiment participatiu i de comunitat, una

L'austeritat i el sentiment participatiu de comunitat defineixen molt bé el tarannà dels nòrdics

base religiosa molt concreta provinent del luteranisme, l'aposta per l'economia de mercat, per la innovació i molt especialment per l'educació, uns agents socialsponents i en general una societat civil implicada en el sistema. Tot, sense

oblidar la fortíssima pressió fiscal. En aquest sentit, el llibre és ben revelador, ja que, a més d'esgranar alguns dels avantatges dels sistemes, especialment el danès i el suec, com ara les envejables prestacions que reben les dones per la seva maternitat, interroga el lector sobre les renúncies a què estaria disposat per accedir a l'idealitzat Estat de benestar nòrdic. Així, s'inquireix si s'estaria disposat a pagar un IVA del 25% amb un tipus mitjà de la renda de prop del 50%, a renunciar al segon cotxe per família, a la segona residència, a les freqüents sortides als bars i restaurants, etc.

En qualsevol cas, tant Pujol com Servitje van voler deixar clar que la viabilitat del sistema exigeix sa-

crificis i el replantejament sovint impopular d'alguns serveis de l'Estat benefactor, i van esmentar molt especialment el cas de Suècia, que va poder superar una greu crisi als anys noranta, i Alemanya, on els canvis li van costar el lideratge i el poder a Schröder.

Pujol va aprofitar per alertar de la necessitat d'estar preparats davant la possibilitat que, tot i que ara Espanya té un fort creixement econòmic, hi hagi una crisi d'aquí a dos o tres anys per culpa d'un model de creixement de poca qualitat basat en la construcció i el consum i amb els reptes del dèficit comercial i la pèrdua de productivitat, provocada en part, va dir, per l'entrada massiva d'immigració. ■

TANTXTANT

Emili Valderó
Professor de la UB

Els bocamolls

Com és habitual, la selecció espanyola de futbol ha tornat a fer el ridícul en un Mundial. En aquest campionat, l'orgull nacional espanyol s'ha desbordat fins al paroxisme amb seguidors portant tricorns, barrets de torero i pancartes amb frases com *Gracias Dios por ser español*, i ha comptat amb l'ajut inestimable d'Àngels Barceló des del seu programa de la cadena Cuatro. És curiós, però com que els mitjans de comunicació espanyols sempre són uns bocamolls i menyspreen els rivals, creien que la selecció espanyola és la favorita, malgrat el seu pessim històric. Els espanyols es perden per la boca i això encara fa més patètica la derrota. Però qui hi ha perdut més amb l'eliminació han estat les TV que esperaven emetre els partits de la selecció i tenir uns ingressos per publicitat que ara ja no tindran. La nova cadena La Sexta va comprar els drets de retransmissió del Mundial per 100 milions. A causa dels problemes de cobertura que té, la cadena va fer un acord amb Sogecable per a l'emissió en obert dels partits per Cuatro i la resta pel Canal Plus. L'exploració de La Sexta la fa el consorci Gestora de Inversiones Audiovisuales. Un 40% de la firma és de la mexicana Televisa i un 60% del Grupo Audiovisual de Medios de Producción, propietat del Grupo Árbol (Emilio Aragón), Media-Pro (Jaume Roures), Drive (José Manuel Lorenzo), El Terrat (Andreu Buena-fuente) i Baint (Karlos Arguiñano). Així, l'expallaso, el cuiner i l'humorista no guanyaran el que preveien. ■

LO TO 649
CATALUNYA

Cada dimecres
i cada dissabte

EMPORTA-TE'L!

Més de

2.545.

€

de POT